

Слугиня.

Стоянъ Раковъ бѣше останалъ безъ слугиня — посрѣдъ зима. Послѣдната му го напустна прѣди три недѣли, безъ никаква видима причина. За едно софійско семейство такава случка е цѣла бѣда. Стоянъ Раковъ бѣше началникъ на отдѣление въ едно министерство, жена му — млада и почитаема госпожа, даже подпрѣдсѣдателка на двѣ женски дружества; но тия свѣтовни блага и почести не бѣхж способни да ги направатъ щастливи; въ тѣхното небе имаше една черна точка: нѣмахж слугиня. Това бѣше жизненний въпросъ за почтеннитѣ съпруги, той занимаваше умоветѣ имъ, той даваше храна на разговоритѣ имъ, той обигръщаше всичкитѣ ламтения на душитѣ имъ.

Ракови нѣмахж слугиня.

И госпожа Ракова, въ черква, и на гости, и въ дружества — сѣ тие горчиви оплаквания:

— Прѣдставете си, госпожѣ, (софійскитѣ благородни дами се титулуватъ тѣй, вмѣсто: „госпожо“ — за отличие отъ калугеркитѣ); — прѣдставете си госпожѣ, нѣмаме слугиня!

А въ тия прости думи се заключавахе цѣла Шекспирова трагедия — за младата и почитае-